

KPO Racing Minutes – Salomon Nordic Sundays #2, Jilemnická 25, Salomon Nordic Sundays #3, MS Cyklistů na běžkách, Velká cena Prahy 5, Karlův běh

Opět se hlásíme tentokrát s celou sérií reportáží ze závodních tratí. Běžely se druhý a třetí díl seriálu SNS, Jilemnická 25, MS cyklistů na běžkách, Velká cena Prahy 5 a Karlův běh.

Druhý díl SNS se běžel na tradičních závodních tratích v Polských Jakuszycích a na trati se sešla obvyklá konkurence. Závod je tentokrát poznamenán průjezdem skútru, který kontroloval trať. Perfektně připravená pista byla tedy uprostřed rozryta pásem skútru a znepříjemnila jízdu všem, kteří závodili bruslením. Po startu nás čekal obvyklý 1,5 km dlouhý výjezd. Na Zbigniewa Galika (Ski Club Sklarska Poreba) a Tomáše Malíka (SSC Železná Brod), kteří jsou letos mými největšími konkurenty v boji o čelní příčku jsem něco ztrácel. Bohužel koryto v trati mi celkem kazí tempo i morál a nakonec zůstávám ve tříčlenné skupině, ze které asi 4km před cílem odjíždím a náskok si už udržím až do cíle. V cíli tedy Malík, Galik, Černý. Malík jede ještě kategorii M19. Druhá příčka ve třicátých tedy znamená i posun v celkovém bodování poháru.

Dalším závodem v kalendáři byla Jilemnická 25. Závodů laufařského seriálu Ski-Tour moc nejezdím, tratě jsou na mě až moc dlouhé a nesedí mi ani profilově. Nicméně sněhové podmínky byly perfektní, takže jsem se rozhodl zařadit na víkend dva závody. Odstartuji celkem dobře, ale trochu doplácím na neznalost tratí, na které tentokrát pořadatelé moc práce neodvedli. Místo tvrdé stopy jedeme, až na 2km dlouhou výjimku, v oranžišti. Při přípravě jsem letos ladil na závody trvající kolem 45 minut, což se projevuje zhruba po 15ti km, kdy mi dochází. Než se doplácám do cíle, mě asi 20 lidí mě přeskakuje. Alespoň mi jely perfektně lyže, ve sjezdech jsem klukům ujížděl. Ambice byly první třičtíčka a obligátní „porazit ženské“, ani jeden z cílů se mi tentokrát nepodařilo naplnit. Holky mě přeskočily snad 2 a celkové umístění nebudu radši komentovat. Holt není každý den posvícení.

Den nato se jel Běh bez hranic zařazený do SNS jako třetí závod. Trať je specifická, startuje se v Harrachově u vlakové stanice Mýtiny a stoupá na hranice s Polskem, kde následuje nájezd na jakuszycké tratě. Hlavní specifikum spočívá v tom, že se nejede po okruhu a nastoupá se asi 200 výškových metrů. Start je

intervalový. Konkurence solidní, na dlouhé startuje několikanásobný medailista z MS Master v běhu na lyžích a bývalý špičkový triatlonista Pave Petr (Lázně Bělohrad). Startuju asi 5. a hned na začátku a jede se mi perfektně. Trať je špičková, tvrdá (je vidět že když se chce, tak to jde i když pře noc napadne 20 cm nového sněhu...). Prvních asi 5 km si udržuju Petra Pavla na dohled, bohužel Gálík s Malíkem mají opět pár metrů náskok, který ještě zvětší. V cíli na krátké první Malík, pak Gálík, třetí Černý. Výsledkově sice opět na prvního trochu chybělo, ale vzhledem k tomu, že vše vyšlo na 100% - máza, rozvržení sil, technika jízdy - si rozhodně nebylo na co stěžovat.

Po volném víkendu kdy se jen trénovalo, následoval závod, na který jsem se těšil celý rok a tím byl 3. ročník MS cyklistů na běžkách na Dlouhé Louce u Litvínova. Loni mi jen o fous unikl titul mistra, vnitřní očekávání tedy byla ta nejvyšší meta. Startovalo se už v 9:00, kdy teplota atakoval -16 °C. Navíc docela citelně foukalo. Závod byl specifický typem sněhu, který ležel na tratích. Dlouhou dobu nesněžilo a silně mrzlo. Sníh byl tedy extrémně suchý a vymrzlý. Takovéto podmínky dávají zabrat i zkušeným servismanům. Nakonec jsem zvolil fluorový prášek určený do extrémně nízkých teplot, což se později ukázalo jako chyba, ale k tomu se ještě dostaneme. Na startu se sešli všichni favoriti, co startovali už vloni. Po startu si držím velice solidní pozici na třetím místě, kolečko přes stadion s technickým sjezdem zvládám taky dobře. Dojedeme až před dlouhý sjezd, kde ale začínají problémy. Místo odpočinku mám co dělat abych se vůbec udržel ve skupině, protože lyže přestávají jet. Propadám se tedy až na poslední deváté místo 9ti členné vedoucí skupiny. Zbývá nám asi 5 km do cíle většinou ve stoupání a ze skupiny se odpoutává Fabišovský (Madeta Fitness Specialized) s Charvátém (TJ Kajak Děčín), v tu chvíli už nemám sílu reagovat, totálně odchází psychika a lyže navíc už úplně přestávají jet. Ve sjezdech musím dokonce pořádkem jet, abych se nezastavil. V cíli si ještě potvrzuju se soupeři, jak jely lyže jim, prý docela jely... Jeden z vrcholů sezóny byl tedy bohužel jedním velkým debaklem. Ale tak už to občas bývá.

Netradičně ve středu se konala ojedinelá akce a tou byl závod v pražské Chuchli na uměle vytvořeném okruhu. Jelo se asi na 5km – 6x dokola. Z původně malé akce se nakonec vyklubala prestižní záležitost, které se zúčastnilo, snad kromě reprezentace, hodně špičkových jezdců a to i na mezinárodní úrovni. Jak už jsem zmínil v úvodu, závodilo se na umělém okruhu s osvětlením, které ale je celkem nedostatečné a na jednom místě dokonce není vidět vůbec. Co se techniky týče,

volím techniku 2/1, oblíbené 1/1 jedu jen párkrát, protože trať se mi zdá pro 1/1 moc rychlá. Cíl byl skončit v první dvacítkě, po startu první tři kola jedu celkem solidně a na dvacítku by stačily. Další tři kola mi ale trochu dochází, začínám kazit techniku a dvacítká se vzdaluje. Nakonec tedy 28. místo ze 100 startujících. Když ovšem vezmu v úvahu, že vrcholový vytrvalec běžkař Radek Šretr skončil 8, tak to není žádná velká ostuda. Vyhrál profesionál Ročárek, člen továrního Subaru Fischer Racing teamu. Na závod mě přijel podpořit i nejsilnější cyklista našeho týmu Robert Míl, což rozhodně potěšilo.

Posledním závodem, o kterém se zmíníme v tomto vydání Minutes, je Karlův běh, pořádaný na Božím Daru. Tomuto závodu jsem se v předchozích sezónách bránil, ale vzhledem k tomu, že na letošek byla vypsána i má oblíbená 15 km distance, se nakonec přihlašuji. Podmínky na startu i přes ranní 20- stupňový mráz jsou docela solidní. Startovalo se až v 11 a teplota byl někde kolem -10°C. Poučen ze závodu cyklistů volím jinou mázu. Jako poslední vrstvu dávám opět fluor, ale obohacený grafitem a na nejvíce exponovaná místa přidávám arktický prášek, který vytvrdí skluznici a zabrání ojetí vosku vlivem ostrých zrnků sněhu. Na startu 15ky je asi 60 závodníků. Odstartuji docela dobře a mám celkem malou ztrátu na vedoucí šestici. Kluci vepředu ale celkem jedou a jejich náskok se zvyšuje. Je mi jasné že tentokrát je konkurence silná, závod je pořádan oddílem SK Slovan Karlovy Vary, který vyslal na start spoustu dobrých závodníků, navíc se tohoto závodu účastní i spousta závodníků z Německa. Na stíhání uprchlíků tedy záhy rezignuji a soustředím se na udržení solidní 7. pozice. Trať pořádkem mírně stoupá a začíná mi docházet. Po chvíli mě dojíždí a předjíždí jeden závodník, který jde hned přese mě. Po chvíli mě dojíždí další dva, ale to se už chytám a jedeme ve třech. V mírném sjezdu se ukazuje, že lyže jsou tentokrát perfektní a pár rychlejších sklouznutí stačí k tomu, abychom se dotáhli na borce vepředu a jeli ve čtyřech. Po úvodním pozvolném profilu se trať začíná vlnit, což mi vyhovuje mnohem víc a dostávám se do dobrého tempa. Zkousím klukům trochu cukat, ale vždycky se dotáhnou. Je mi ale jasné, že jsem to já, kdo v tu chvíli tahá za delší konec. Jede se mi dobře technicky, na lyžích se pěkně kloužu a závod si prostě užívám. Po zvládnutí pasáží následuje už jen asi 2km kopec a cílová rovinka, zhruba v polovině kopce odjíždím ze skupiny a náskok celkem jednoduše udržím až do cíle. Nakonec tedy 7. místo a velká spokojenost. Sedla mi trať, lyže jely, počasí super. Prostě vydařená sobota.

Do konce sezóny ještě pár závodů zbývá, těšte se na další reportáž. Víteek, KPO